Kam tě vítr vzal - Petra Janů

Často zdá se mi, že já jsem z těch bláznů co tu jsou jediná
Kdo při každé vernisáži na tvůj jízlivý smích vzpomíná
Čas jde dál, čas jde dál, na tvém místě teď jiní jsou
To, co přecházel jsi mávnutím, prodávají s velkou noblesou
Jejich tváře svítí v sálech, až potom v kuloárech vážní jsou
Každý v němé úctě vzhlíží, když pak ustaraně pronesou.

Čas jde dál, čas jde dál, kdo to může znát líp než já
Přesto, že tu nejsi jen pár dní všechno se mi hrozně dávno zdá.

Kdo ví kam tě vítr vzal, kdo ví kam a čas jde dál
I ten, kdo tě nejlíp znal, už si dávno jiných všímá
Kdo ví kam tě vítr vzal, kdo ví kam a čas jde dál
Že jsi byl a co jsi znal, nikoho už nezajímá
I tvůj smích se poztrácel bez nejmenších ovací
Teď jen já si vzpomínám, staré stránky převracím.

I když mockrát jsi se zmýlil, i těm kteří tě myli jsi řekl ne
Je to chvíli co tu nejsi a málem po tobě neštěkne pes.

Čas jde dál, čas jde dál, tou svou nenávratnou spirálou
Na té dlouhé dráze příštích dní pro mně prázdná místa zůstanou.

Kdo ví kam tě vítr vzal, kdo ví kam a čas jde dál
I ten, kdo tě nejlíp znal, už si dávno jiných všímá
Kdo ví kam tě vítr vzal, kdo ví kam a čas jde dál
Že jsi byl a co jsi znal, nikoho už nezajímá.

Kdo ví kam tě vítr vzal, kam se můj svět potácí
A v něm já jsem jediná, stojím tiše v rozpacích
A můj čas se kutálí po dešťových korálcích
I když vím co vítr vzal, nikdy zpátky nevrací.